

هنر و تمدن هخامنشی

اهداف رفتاری : از هنرجو انتظار می رود پس از پایان این درس بتواند :

- ۱- گستره قلمرو دولت هخامنشی را بیان کند.
- ۲- ویژگی های شاخص هنر هخامنشی را بیان کند.
- ۳- تأثیرات متقابل هخامنشیان و سرزمین های تحت تسلط آنان را توضیح دهد.
- ۴- بناهای مهم معماری هخامنشی را بیان کند.
- ۵- هنر حجاری عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۶- خط و کتیبه نگاری در عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۷- جایگاه پیکر سازی در عصر هخامنشی را تشریح کند.
- ۸- فلزکاری در عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۹- سفالگری در عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۱۰- بافندگی و نساجی در عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۱۱- نمایش در عصر هخامنشی را توضیح دهد.
- ۱۲- موسیقی در عصر هخامنشی را توضیح دهد.

هنر و تمدن هخامنشی

پس از دولت ماد، پارس‌ها به قدرت رسیدند. این قوم همزمان با مادها در سده هشتم پ.م در مناطق جنوب و جنوب غربی دریاچه ارومیه حضور داشتند. اما در حدود ۷۰۰ پ.م در مناطق جنوبی دره‌های زاگرس سکونت گزیدند و توانستند توسط هخامنش، نخستین حکومت محلی خود را بنا نهند. آنها گستره قلمرو خود را تا مناطق باستانی خوزستان و فارس گسترش دادند. پارس‌ها بعد از آن بر مادها غلبه یافتند و با گسترش دوباره دولت خود، توسط کوروش یکی از بزرگ‌ترین قلمروهای فرمانروایی دنیای باستان را تحت نام هخامنشیان پایه‌گذاری کردند.

براساس سنگ نبشته‌های بیستون (کرمانشاه)، نقش رستم (فارس) و تخت جمشید (فارس)، سرزمین‌های زیر پرچم این دولت شامل: ماد، ایلام، پارت، بابل، آشور، لیدیه (ارمنستان و ترکیه کنونی)، فنیقیه (سوریه و لبنان کنونی)، مصر، حبشه، لیبی، ارمنستان، جزایر یونانی نشین کرانه‌های دریای سیاه، مدیترانه و اژه، بلخ، کابل، هند، سکائییه و خوارزم و عربستان می‌شد.

آنچه ویژگی کلی هنر هخامنشی را در بر می‌گیرد، توجه به معماری متقارن و عظمت‌گرایی در آن، گرایش به نقش و نگاره‌های جانوری، توجه و احترام به شخصیت والای انسانی است. آنها توانستند با تلفیق عناصر بومی و عناصر ملل وابسته و با به‌کارگیری مصالح و اندازه‌های مناسب، نگرشی آرمانی، عظمت‌گرا و بدون خشونت را به تحقق رسانند. هنر هخامنشی با به‌کارگیری همزمان شیوه‌های طبیعت‌گرایی (در ترسیم گل و گیاه و جانور) و تجریدگرایی^۱ (پرندگان خیالی و مظاهر مقدس^۲) به نوعی صراحت، سادگی، ظرافت، دقت و تعادل در بیان هنری خود دست یافته که منطق بر آن حکمفرما بود. گستره وسیع قلمرو هخامنشی زمینه تأثیر و تعامل هنری میان ایران و سرزمین‌های تابعه را پدید آورد. هنرمندان هخامنشی با تأکید بر دستاوردهای بومی، ایجاد وحدت و هماهنگی میان همه این هنرها، نوعی هنر فاخر، متناسب با ذوق ایرانی را پدید آوردند که از هویتی ملی برخوردار بود. سهم ایرانی در شکل‌گیری هنر هخامنشی را بایستی در ترکیب کردن، ظرافت بخشیدن، تناسب دادن و عظمت بخشیدن به مجموعه این هنرها دانست.

با نگاهی به تاریخ هنر ایران شاید بتوان گفت عالی‌ترین تجلی هنری به معنی حقیقی در معماری بیان شده است. مهم‌ترین بناهای این دوره را کاخ‌های عظیم و با شکوه تشکیل داده است و از معابد در آن اثری نیست. زیرا هخامنشیان در مکان‌های بلند و زیر سقف آسمان به عبادت می‌پرداختند و ساخت معابد با باور آنها هماهنگ نبوده است. از اولین آثار معماری این عهد می‌توان به مجموعه پاسارگاد (اولین پایتخت هخامنشی) و کاخ آپادانا در شوش (دومین پایتخت هخامنشی) اشاره کرد (شکل ۱-۵). مجموعه پاسارگاد شامل دژ دفاعی، باغی بزرگ، کاخ کوروش، کاخ مسکونی، دروازه‌ایی که گمان می‌رود دو گاو بالدار آن را محافظت می‌کرده و مقبره کوروش، بوده است (شکل ۲-۵). مقبره کوروش که از نمونه‌های پابرجای این مجموعه است؛ ساختمانی چند پله شبیه معبد

۱- تجریدگرایی: (انتزاع‌گرایی) Abstractionism نوعی اجرای هنری بدون تقلید از طبیعت و دنیای واقعی را گویند.

۲- مظاهر مقدس: به مجموعه‌ای از علائم و آثاری گفته می‌شود که جنبه مقدس دارد.

➤ شکل ۱-۵-الف - کاخ آپادانا (کنونی)

➤ شکل ۱-۵-ب - کاخ آپادانا، شوش،
دوره هخامنشی (طرح بازسازی شده)

➤ شکل ۲-۵-الف - محوطه تاریخی پاسارگاد

▲ شکل ۲-۵-ب — محوطه تاریخی پاسارگاد، دوره هخامنشی (طرح بازسازی شده)

چغازنبیل است که سقفی شیب‌دار دارد (شکل ۳-۵). اما باید اشاره کرد که مهم‌ترین معماری عصر هخامنشی، بنای تخت جمشید یا پارسه است. این بنا در دامنه کوه رحمت و مشرف بر جلگه وسیع مروءشت در فارس ساخته شده و به نظر می‌رسد کاخی تشریفاتی برای اجرای مراسم آئینی و جشن‌های این عهد بوده است. بنای تخت جمشید شامل کاخ‌ها و تالارهای ستون‌دار و بناهای متعدد بر صفه‌ای بلند است. ورودی آن‌را پلکان‌های وسیعی می‌سازد که شمار آنها در هر طرف به ۱۱۰ عدد می‌رسد. این پلکان‌ها، تزئیناتی شامل سه ردیف سربازان پارسی و مادی، سربازان جاویدان و نمایندگان ۲۸ ملل تابعه در حال ارائه هدایا می‌باشد.

▲ شکل ۳-۵ — مقبره کوروش، پاسارگاد، دوره هخامنشی، سده ۵ پ.م

بناهای موجود در این مجموعه شامل کاخ آپادانا، دروازه و تالار خشایارشا، کاخ داریوش (تجر^۱) یا تالار آئینه، کاخ اردشیر، تالار ورودی، تالار دو دروازه، تالار شورا و تالار هدیش^۲ است (شکل ۵-۴). افزون بر این‌ها یکی از نمونه‌های معماری این عهد یعنی آرامگاه صخره‌ای نقش رستم در نزدیکی این مجموعه است که آرامگاه‌های داریوش اول، خشایارشا و اردشیر در آن قرار دارد (شکل ۵-۵).

▲ شکل ۵-۴- محوطه تاریخی تخت جمشید

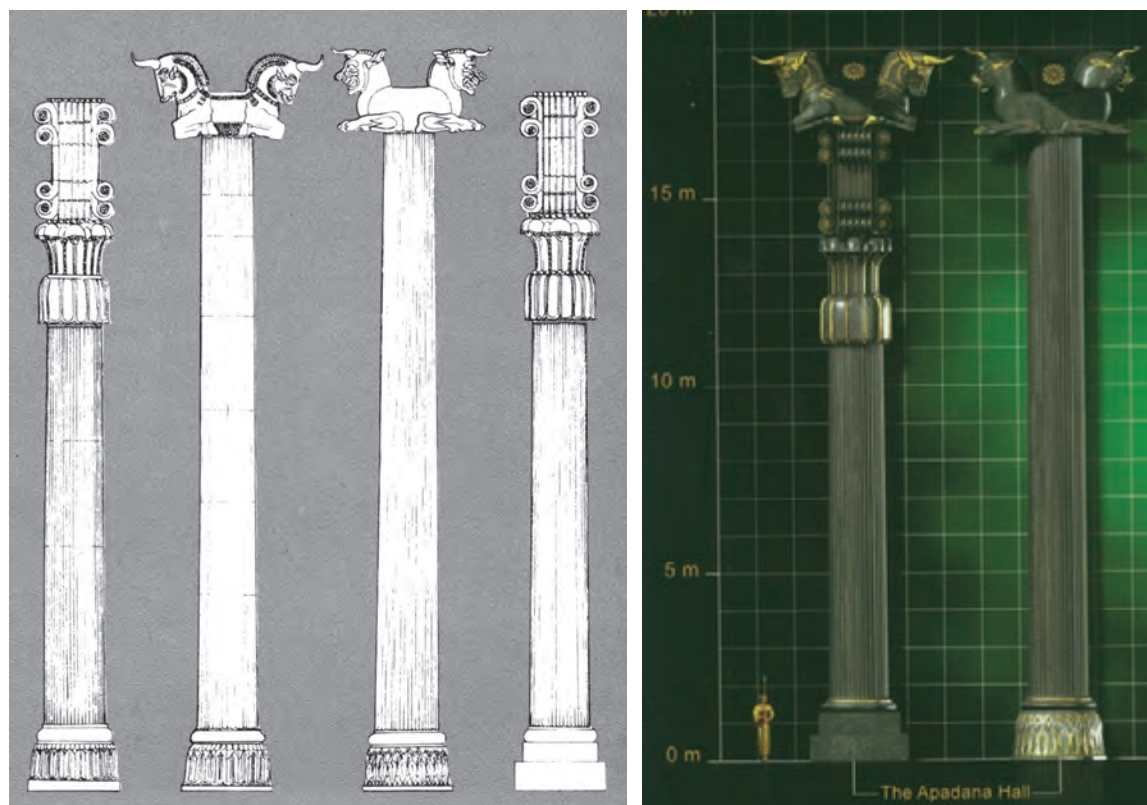

شکل ۵-۵- نقش رستم، فارس، دوره هخامنشی (از راست به چپ مقبره داریوش اول، خشایارشا و اردشیر) ◀

۱- تجر: به معنای کاخ زمستانی، نام کاخ داریوش در مجموعه پارسه (تخت جمشید) است.

۲- هدیش (هَدش): نام کاخ کوچک خشایارشا در مجموعه پارسه (تخت جمشید) می‌باشد.

ویژگی شاخص معماری هخامنشی در مقایسه با دیگر تمدن‌ها و سرزمین‌های همجوار، کاربرد ستون است. این ستون‌ها که با ارتفاع و تعداد زیاد در کاخ‌های پارسه نیز به کار رفته بود دارای سرستون‌هایی به شکل نیم‌تنه‌های متقارن با پاهای جمع شده از حیوانات پشت کرده به یکدیگر است. نمونه مشابه آن‌را در نقوش جام‌های زیویه نیز می‌توان مشاهده کرد. همه نمونه‌های سرستون در تخت جمشید را می‌توان به چهار نوع ۱- گاو، ۲- شیر، ۳- حیوانات تلفیقی و ۴- لاماسو^۱ (گاو بالدار با سر انسان) تقسیم کرد (شکل ۵-۶).

▲ شکل ۵-۶- طرح سرستون‌های دوره هخامنشی

در تزیینات این کاخ‌ها عنصر رنگ نقش مهمی داشته به گونه‌ای که ستون‌ها، سقف‌ها و نقوش برجسته بر روی دیوارها رنگ می‌شدند و حتی در برخی جاها به عنوان تزئین از روکش‌هایی از جنس مفرغ، طلا و لاجورد استفاده می‌کردند (شکل ۵-۷). اهمیتی که هخامنشیان برای تزیینات قائل بودند باعث رشد و شکوفایی هنر حجاری و نقش برجسته شد. نمونه برجسته آن، حجاری دیوار پلکان منتهی به کاخ آپادانا (پلکان شرقی) به طول ۹۳ متر است. این اثر صحنه حمله شیر به گاو را نشان می‌دهد که آن‌را نمادی از اعتدال شب و روز یا گردش فصول و یا پیروزی دانسته‌اند (شکل ۵-۸). جلوه دیگر حجاری هخامنشی در نمایش حرکات و شیوه قرار گرفتن انسان‌هاست که همچون عباراتی منظوم و موزون جلوه می‌کنند. نظمی تکرار شده در پیکره‌ها که نسبت به نقش

۱- لاماسو: (Lamasu) پیکره‌های غول‌آسای سنگی بر دروازه ورودی (کاخ خشایارشا) با سر انسان، بدن گاو و دارای بال را گویند.

حیوانات از تحرک کمتری برخوردارند و به شیوه معمول آن دوره به حالت نیمرخ حجاری شده‌اند (شکل ۵-۹).

► شکل ۵-۷- نمای درونی کاخ آپادانای هخامنشیان (طرح بازسازی شده)

► شکل ۵-۸- نقش برجسته، تخت جمشید، سده ۵ پ. م

▲ شکل ۹-۵- نقش برجسته سربازها، تخت جمشید، سده ۵ پ. م.

از دیگر نمونه‌های شاخص حجاری در این عصر که شاید اولین نمونه این عهد نیز باشد، پایه ستون سنگی باقی‌مانده در مجموعه پاسارگاد است. بر روی این پایه ستون نقش برجسته‌ای به شکل انسان بالدار (چهار بال) در لباسی ایلامی و با تاجی شاخ مانند (دو شاخ) حجاری شده است. کتیبه بالای آن هویت این شخصیت را کوروش هخامنشی معرفی می‌کند (شکل ۱۰-۵).

وجود کتیبه‌های میخی به سه زبان پارسی باستان، ایلامی و بابلی در گنج‌نامه عباس آباد همدان (شکل ۱۱-۵) و نقش برجسته بیستون در کرمانشاه (شکل ۱۲-۵) از جلوه‌های توجه به خط و نوشتار در فرهنگ هخامنشی است. خط میخی پارسی خطی زیبا، ساده و شیوا و شامل ۴۲ حرف می‌باشد.

► شکل ۱۰-۵- نقش برجسته، فرشته بالدار، پاسارگاد، دوره هخامنشی

▲ شکل ۱۱-۵- کتیبه خطی، گنج نامه، عباس آباد همدان، دوره هخامنشی

▲ شکل ۱۲-۵- نقش برجسته سنگی، بیستون، کرمانشاه، دوره هخامنشی

توجه زیاد به تزئین بخش‌های خارجی بناها در این عصر موجب شد که به پیکره‌سازی کمتر توجه شود. اما با این وجود تعداد معدودی پیکره به‌دست آمده که از این میان می‌توان به پیکره سگ یا شیر ساخته شده از مرمر سیاه (شکل ۱۳-۵) و سردیس‌هایی از یکی از بزرگان هخامنشی اشاره کرد (شکل ۱۴-۵).

▲ شکل ۱۴-۵- سردیس شاهزاده هخامنشی، تخت جمشید، دوره هخامنشی

▲ شکل ۱۳-۵- پیکره شیرسنگی، دوره هخامنشی

از دیگر صنایع و هنرهای عصر هخامنشی ساخت مهر و حکاکی است که بیشتر بر روی سنگ‌های قیمتی اجرا شده‌اند. این مهرها از نظر هنری دارای ویژگی‌های منحصر به فرد در ترکیب‌بندی، ظرافت و مفهوم‌گرایی است. مهرهای این عهد به سه گونه استوانه‌ای، مسطح و حلقه‌ای (انگشتی) ساخته می‌شدند (شکل ۱۵-۵).

ب

الف

▲ شکل ۱۵-۵- مهر استوانه‌ای و طرح آن، دوره هخامنشی

در فلزکاری‌های این عهد باید به نمونه‌های شاخصی به نام جام‌های شاخی (تکوک)^۱ اشاره کرد که از جنس طلا و ترکیبی از نقوش جانوری ساخته می‌شدند (شکل ۱۶-۵).

۱- تکوک (جام شاخی): (Rhyton) ظروف و جامی به شکل شاخ و یا سرو شاخ جانوران را تکوک می‌نامند.

▲ شکل ۱۶-۵- جام جانوری (تکوک) طلایی، دوره هخامنشی

▲ شکل ۱۸-۵- ظرف فلزی با دسته، دوره هخامنشی، سده ۵ و ۶ پ.م

نمونه‌های دیگر شامل سکه‌هایی از جنس طلا با نام‌های «دریک»^۱ و «سپیکل» یا «شیکل» (شکل ۱۷-۵) و همچنین اشیایی از جنس مفرغ و نقره بود که با شیوه و تزئیناتی خاص ساخته می‌شد. بز بالدار نقره‌ای با تزئینات طلایی از نمونه‌های ویژه این دوران است (شکل ۱۸-۵).

در این دوره علاوه بر تداوم سنت‌های سفالگری، ساخت ظروف ساده با تزئینات خطی کنده‌کاری، ظروفی به شکل ساغرهای جانورسان همانند ظروف فلزی (تکوک) متداول شد. معتبرترین سفالینه‌های این عهد از مناطق فارس، خوزستان و همدان به دست آمده است.

▲ شکل ۱۷-۵- سکه، دوره هخامنشی

۱- دریک (سپیکل، شیکل): واحد پول (سکه‌های طلایی) در دوره هخامنشی است.

استفاده از لعاب برای پوشش و تزئین ظروف سفالی و آجرها در این دوره متداول بوده است. از این میان آجرهای لعابدار کاخ‌ها شامل نقوش انسانی و حیوانی می‌شد که به جزئیاتی چون جنس و نقش لباس‌ها در آن توجه شده است (شکل ۱۹-۵).

هنر و صنعت بافندگی در عصر هخامنشی توسعه و رونق بسیاری داشته و منسوجات این دوره سرمایه تجارتي ارزشمندی در تبادلات اقتصادی هخامنشیان با همسایگان بوده است. دلیل این ادعا وجود بافته‌ها و اشیاء هنری این عصر در نواحی مختلف است. از جمله این آثار قدیمی‌ترین قالی جهان موسوم به قالی پازیریک در سرزمین آلتایی سیبری است (شکل ۲۰-۵) که نمود هنر هخامنشی در آن آشکار است. همچنین در منابع تاریخی آمده که کاخ‌های هخامنشی با پرده‌های زیبا و رنگارنگ مزین می‌شده است.

▲ شکل ۱۹-۵- آجر لعابدار، کاخ آپادانا، شوش، دوره هخامنشی

▲ شکل ۲۰-۵- قالی، پازیریک، جنوب سیبری، دوره هخامنشی

گستره فرهنگ هخامنشی به دلیل وجود نگرش‌های آیینی و مذهبی توانست زمینه‌های پیدایش و تکامل نمایش را ایجاد کند. در این نمایش‌ها، رنگ کردن بدن، استفاده از صورتک‌ها و پوشیدن لباس‌های مبدل معمول بود. از اسناد تاریخی چنین برمی‌آید که در همدان و کرمان تماشاخانه‌هایی در این دوره وجود داشته است. همچنین در میان سپاهیان به هنگام جشن‌ها و حمله‌های نظامی سرودهای خاصی خوانده می‌شد و نوعی موسیقی ویژه جنگ رایج بود. این موسیقی با بوق، شیپور و طبل نواخته می‌شد و با سرودهایی همراه بود. افزون بر این نوعی موسیقی مذهبی در هنگام عبادت در سرودها و مناجات نیز در این دوره اجرا می‌شده است.

در انتها باید اشاره کرد که گستره فرهنگی هخامنشی در طول دوران شکل‌گیری، اوج و افول آن تا به امروز، تجلی‌گاه میراث شکوهمندی است که مایه افتخار و اوج‌گیری فرهنگ ایرانی بوده و هست. هنر این دوره همواره الگویی بود که در دوره‌های بعد از هخامنشی از آن تبعیت گردیده و با وجود سقوط این فرمانروایی گسترده میراث فرهنگی و هنری آنان پایدار ماند.

گاه‌نگار درس پنجم

دوره تاریخی (باستان): هخامنشی
سده ششم تا چهارم پ.م
۳۳۱-۵۵۰ پ.م
هنرها: معماری (کاخ‌سازی و آرامگاه‌سازی)، حجاری (ستون‌سازی، نقش برجسته، کتیبه‌نگاری و پیکره‌سازی)، مهرسازی، فلزکاری، ضرب سکه، آجر لعاب‌دار، بافندگی، موسیقی
مناطق: بیستون، نقش رستم، تخت جمشید (پارسیه)، پاسارگاد، شوش، همدان و ...

پرسش

- ۱- گستره قلمرو دولت هخامنشی را بیان کنید.
- ۲- ویژگی‌های شاخص هنر هخامنشی را بیان کنید.
- ۳- سهم ایرانی در شکل‌گیری هنر هخامنشی چه بود؟
- ۴- عالی‌ترین تجلی هنر در گستره وسیع تاریخ هنر ایران در چه قالبی ظهور یافته است؟
- ۵- آیا از دوران هخامنشی آثاری از ساخت معابد می‌توان دید؟ توضیح دهید.
- ۶- مهم‌ترین بناهای معماری عصر هخامنشی کدام‌اند؟ مثال بزنید.
- ۷- ویژگی شاخص معماری هخامنشی چیست؟ انواع آن را معرفی کنید.

- ۸- ویژگی‌های بنای پارسه را توضیح دهید.
- ۹- رشد حجاری و نقش برجسته در عصر هخامنشی به چه دلیل بود؟
- ۱۰- ویژگی‌های نقش برجسته پلکان شرقی کاخ آپادانا را توضیح دهید.
- ۱۱- جلوه‌های توجه به خط و نوشتار در فرهنگ هخامنشی را با ذکر مثال بیان کنید.
- ۱۲- نمونه‌های شاخص در فلزکاری عصر هخامنشی کدامند؟
- ۱۳- سفالگری عصر هخامنشی را توضیح دهید.
- ۱۴- مصادیق بارز هنر نساجی و بافندگی عصر هخامنشی را ذکر کنید.
- ۱۵- هنر نمایش در عصر هخامنشی در چه وضعیتی قرار داشت؟
- ۱۶- مصادیق وجود موسیقی در عصر هخامنشی را بیان کنید.
- ۱۷- با توجه به تصویر گزینه مناسب برای جای خالی در جمله را انتخاب کنید.

جام شاخی (تکوک) مربوط به دوره می باشد.

الف) هخامنشی

ب) اشکانی

ج) ساسانی

د) ماد

۱۸- مهرهای رایج در دوره هخامنشی به چه اشکالی رایج بوده است؟

ب) مسطح

د) هر سه مورد

الف) حلقه‌ای

ج) استوانه‌ای